LIETUVOS RESPUBLIKOS SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRAS

ĮSAKYMAS

DĖL LIETUVOS MEDICINOS NORMOS MN 118:2015 „KLINIKINĖS TOKSIKOLOGIJOS GYDYTOJAS. TEISĖS, PAREIGOS, KOMPETENCIJA IR ATSAKOMYBĖ“ PATVIRTINIMO

2015 m. birželio 1 d. Nr. V-683
Vilnius

Vykdydama Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymą:

1. T v i r t i n u Lietuvos medicinos normą MN 118:2015 „Klinikinės toksikologijos gydytojas. Teisės, pareigos, kompetencija ir atsakomybė“ (pridedama).

2. P a v e d u įsakymo vykdymą kontroliuoti viceministrui pagal veiklos sritį.

Sveikatos apsaugos ministrė Rimantė Šalaševičiūtė

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos
ministro 2015 m. birželio 1d.
įsakymu Nr. V-683

LIETUVOS MEDICINOS NORMA **MN 118:2015**

KLINIKINĖS TOKSIKOLOGIJOS GYDYTOJAS TEISĖS, PAREIGOS, KOMPETENCIJA IR ATSAKOMYBĖ

I SKYRIUS
TAIKYMO SRITIS

1. Ši Lietuvos medicinos norma nustato klinikinės toksikologijos gydytojo veiklos sritis, teises, pareigas, kompetenciją ir atsakomybę.

2. Ši Lietuvos medicinos norma privaloma visiems klinikinės toksikologijos gydytojams, dirbantiems Lietuvos Respublikoje, jų darbdaviams, taip pat institucijoms, rengiančioms šiuos specialistus, tobulinančioms jų kvalifikaciją bei kontroliuojančioms jų veiklą.

II SKYRIUS
NUORODOS

3. Rengiant šią Lietuvos medicinos normą vadovautasi šiais Lietuvos Respublikos teisės aktais:

3.1. Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymu;

3.2. Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatymu;

3.3. Lietuvos Respublikos sveikatos priežiūros įstaigų įstatymu;

3.4. Lietuvos Respublikos medicinos praktikos įstatymu;

3.5. Lietuvos Respublikos pacientų teisių ir žalos sveikatai atlyginimo įstatymu;

3.6. Lietuvos Respublikos žmogaus mirties nustatymo ir kritinių būklių įstatymu;

3.7. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. spalio 30 d. įsakymu Nr. 583 „Dėl Gydomųjų aferezių ir hemosorbcijos kokybės reikalavimų“;

3.8. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. lapkričio 9 d. įsakymu Nr. 634 „Dėl Bendrųjų reikalavimų medicinos normoms rengti patvirtinimo“;

3.9. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. sausio 28 d. įsakymu Nr. 58 „Dėl Sveikatos priežiūros specialistų profesinės kompetencijos patikrinimo tvarkos“;

3.10. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. 132 „Dėl Sveikatos priežiūros ir farmacijos specialistų profesinės kvalifikacijos tobulinimo ir jo finansavimo tvarkos“;

3.11. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. balandžio 8 d. įsakymu Nr. V-208 „Dėl Būtinosios medicinos pagalbos ir būtinosios medicinos pagalbos paslaugų teikimo tvarkos bei masto patvirtinimo“;

3.12. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. gegužės 14 d. įsakymu Nr. V-364 „Dėl licencijuojamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų sąrašų patvirtinimo“;

3.13. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. gegužės 27 d. įsakymu Nr. V-396 „Dėl Medicinos praktikos licencijavimo taisyklių patvirtinimo“;

3.14. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. birželio 28 d. įsakymu Nr. V-469 „Dėl Medicinos praktikos profesinių kvalifikacijų rūšių sąrašo patvirtinimo“;

3.15. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. rugsėjo 23 d. įsakymu Nr. V-661 „Dėl Dializės paslaugų teikimo bendrųjų ir specialiųjų reikalavimų patvirtinimo“;

3.16. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. rugsėjo 29 d. įsakymu Nr. V-680 „Dėl medicinos praktikos licencijų išdavimo gydytojams, turintiems specializuotos medicinos praktikos licenciją ar sertifikatą, ir teisės verstis siaura medicinos praktika įgijimo“;

3.17. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro ir Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2005 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. V-533/A1-1 „Dėl teisės aktų, susijusių su elektroniniais nedarbingumo pažymėjimais bei elektroniniais nėštumo ir gimdymo atostogų pažymėjimais, patvirtinimo“;

3.18. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2007 m. gruodžio 29 d. įsakymu Nr. V-1085 „Dėl Vidaus ligų profilio paslaugų teikimo specialiųjų reikalavimų patvirtinimo“;

3.19. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2008 m. sausio 16 d. įsakymu Nr. V-39 „Dėl Skubios konsultacinės sveikatos priežiūros pagalbos organizavimo ir apmokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“;

3.20. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. balandžio 30 d. įsakymu Nr. V-300 „Dėl Klinikinės toksikologijos stacionarinių paslaugų teikimo specialiųjų reikalavimų patvirtinimo“;

3.21. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2009 m. sausio 19 d. įsakymu Nr. V-18 „Dėl Lietuvos medicinos normos MN 4:2009 „Medicinos prietaisų saugos techninis reglamentas“ ir Lietuvos medicinos normos MN 100:2009 „Aktyviųjų implantuojamųjų medicinos prietaisų saugos techninis reglamentas“ patvirtinimo“;

3.22. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2009 m. sausio 30 d. įsakymu Nr. V-47 „Dėl Mobiliosios toksikologinės pagalbos brigados įrangos komplekto aprašo tvirtinimo“;

3.23. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. gegužės 3 d. įsakymu Nr. V-383 „Dėl Medicinos prietaisų instaliavimo, naudojimo ir priežiūros tvarkos aprašo patvirtinimo“.

III SKYRIUS
TERMINAI IR JŲ APIBRĖŽTYS

4. Šioje medicinos normoje vartojami terminai ir jų apibrėžtys:

4.1. **Klinikinė toksikologija** – biomedicinos mokslo šaka, tirianti įvairių cheminių medžiagų poveikį žmogaus organizmui, jų sukeltų patologinių procesų vystymosi dėsningumus, apsinuodijimų etiologiją, patogenezę, simptomatiką, diagnostiką, gydymą ir profilaktiką.

4.2. **Klinikinės toksikologijos gydytojas** – medicinos gydytojas, teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs klinikinės toksikologijos gydytojo profesinę kvalifikaciją.

4.3. **Klinikinės toksikologijos gydytojo praktika** – teisės aktų reglamentuota klinikinės toksikologijos gydytojo pagal įgytą profesinę kvalifikaciją ir nustatytą kompetenciją atliekama asmens sveikatos priežiūra, apimanti visų amžiaus grupių pacientų ūminių ir lėtinių apsinuodijimų diagnostiką, gydymą ir profilaktiką.

4.4. **Apsinuodijimas** – patologinė organizmo būklė, kurią sukelia iš aplinkos patekusios nuodingosios medžiagos.

4.5. **Kovinės nuodingosios medžiagos** – cheminiai junginiai, dėl savo fizinių, cheminių savybių ir poveikio gyviems organizmams naudojami kaip cheminio ginklo komponentas.

IV SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

5. Klinikinės toksikologijos gydytojo profesinė kvalifikacija įgyjama baigus universitetines medicinos studijas ir klinikinės toksikologijos rezidentūrą. Užsienyje įgyta klinikinės toksikologijos gydytojo profesinė kvalifikacija pripažįstama Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

6. Teisę verstis klinikinės toksikologijos gydytojo praktika turi asmuo, Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs klinikinės toksikologijos gydytojo profesinę kvalifikaciją ir turintis Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka išduotą ir galiojančią medicinos praktikos licenciją verstis medicinos gydytojo praktika pagal klinikinės toksikologijos gydytojo profesinę kvalifikaciją.

7. Klinikinės toksikologijos gydytojas verčiasi klinikinės toksikologijos gydytojo praktika asmens sveikatos priežiūros įstaigose, turinčiose galiojančią įstaigos asmens sveikatos priežiūros licenciją teikti klinikinės toksikologijos paslaugas.

8. Klinikinės toksikologijos gydytojas dirba savarankiškai, bendradarbiaudamas su asmens ir visuomenės sveikatos priežiūros paslaugas teikiančiais bei kitais specialistais.

9. Klinikinės toksikologijos gydytojas vadovaujasi Lietuvos Respublikos įstatymais, šia medicinos norma, kitais teisės aktais, įstaigos, kurioje dirba, įstatais (nuostatais), vidaus tvarkos taisyklėmis, vidaus kokybės vadybos sistemos dokumentais ir savo pareigybės aprašymu.

V SKYRIUS
TEISĖS

10. Klinikinės toksikologijos gydytojas turi teisę:

10.1. verstis klinikinės toksikologijos gydytojo praktika šios medicinos normos ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka;

10.2. išrašyti receptus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.3. išduoti nedarbingumo pažymėjimus, asmens sveikatos pažymėjimus (pažymas) Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.4. pagal kompetenciją bendradarbiauti su kitais sveikatos priežiūros specialistais bei socialiniais darbuotojais ir atsižvelgti į jų rekomendacijas;

10.5. atsisakyti teikti sveikatos priežiūros paslaugas, jei tai prieštarauja gydytojo profesinės etikos principams arba gali sukelti realų pavojų paciento arba gydytojo gyvybei, išskyrus atvejus, kai teikiama būtinoji medicinos pagalba;

10.6. nustatyti žmogaus mirties faktą Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.7. dalyvauti mokslo tiriamojoje ir pedagoginėje veikloje, taip pat kuriant ir diegiant naujas medicinos ir informacines technologijas;

10.8. teisės aktų nustatyta tvarka diegti į praktiką Lietuvos Respublikoje įteisintus naujus diagnostikos ir gydymo metodus;

10.9. tobulinti profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.10. gauti darbui būtiną informaciją apie gydomus ir konsultuojamus pacientus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

10.11. dalyvauti Lietuvos ir (arba) užsienio gydytojus vienijančių organizacijų, asociacijų ir mokslinių draugijų veikloje, pasitarimuose, seminaruose ir konferencijose, įvairiose diagnostikos, gydymo ir profilaktikos programose, moksliniuose tyrimuose;

10.12. reikalauti darbdavio užtikrinti optimalias darbo sąlygas (patalpos, įrenginiai, higieninės sąlygos, apsaugos priemonės, aparatūros priežiūra bei jos atnaujinimas), nurodytas diagnostikos ar gydymo metodikose, protokoluose ar tvarkos aprašuose;

10.13. teikti siūlymus Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijai, savivaldybių gydytojams, sveikatos priežiūros įstaigų administracijai, darbdaviams, švietimo įstaigų vadovams, kaip pagerinti apsinuodijusių pacientų ištyrimą, gydymą, reabilitaciją, apsinuodijimų profilaktiką, socialines ir darbo sąlygas bei paslaugų apmokėjimo tvarką;

10.14. klinikinės toksikologijos gydytojas turi ir kitų teisių, nustatytų Lietuvos Respublikos teisės aktais.

VI SKYRIUS
PAREIGOS

11. Klinikinės toksikologijos gydytojas privalo:

11.1. teikti būtinąją medicinos pagalbą;

11.2. turėti medicinos gydytojo spaudą, išduotą Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

11.3. pagal savo kompetenciją kvalifikuotai tirti, diagnozuoti ir gydyti šios medicinos normos VII skyriuje nurodytus apsinuodijimus, ligas, būkles ir sveikatos sutrikimus, rekomenduoti profilaktikos priemones ir (ar) dalyvauti jas organizuojant bei užtikrinti teikiamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų kokybę;

11.4. nepriskirtais jo kompetencijai atvejais siųsti pacientą konsultuotis ir gydytis pas atitinkamos srities specialistą;

11.5. konsultuoti kitų profesinių kvalifikacijų gydytojus klinikinės toksikologijos klausimais;

11.6. pacientą siuntusiam gydytojui raštu pranešti konsultacijos rezultatus, tyrimo duomenis, išvadas, rekomendacijas;

11.7. propaguoti sveiką gyvenseną, sveikatos tausojimo bei ugdymo ir ligų prevencijos priemones;

11.8. pagal priskirtą kompetenciją vykdyti privalomąsias sveikatos programas;

11.9. laikytis gydytojo profesinės etikos principų, gerbti pacientų teises ir jų nepažeisti;

11.10. pagal savo kompetenciją informuoti pacientą ir (arba) jo atstovą apie sveikatos būklės sutrikimus, gydymą ir jo eigą bei kitas sveikatos priežiūros paslaugas, vadovaudamasis medicinos etikos reikalavimais ir užtikrindamas asmens informacijos konfidencialumą;

11.11. tobulinti profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

11.12. laikytis klinikinės toksikologijos gydytojo praktiką ir Lietuvos Respublikos sveikatos sistemą reglamentuojančių teisės aktų, įstaigos, kurioje dirba, patvirtintų vidaus dokumentų ir kitų teisės aktų reikalavimų;

11.13. tvarkyti medicinos dokumentus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

11.14. teikti statistinę ir kitą informaciją Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

11.15. paaiškinti klinikinės toksikologijos gydytojo praktikos aplinkybes Sveikatos apsaugos ministerijos, teisėsaugos institucijų prašymu;

11.16. taikyti tik Lietuvos Respublikoje įteisintus tyrimo, diagnostikos, gydymo metodus bei technologijas;

11.17. naudoti tik teisės aktų reikalavimus atitinkančius medicinos prietaisus;

11.18. užtikrinti, kad medicinos prietaisai būtų laikomi, instaliuojami, naudojami ir prižiūrimi teisės aktų nustatyta tvarka bei vadovaujantis gamintojų su medicinos prietaisais pateikta informacija;

11.19. laikytis darbo saugos ir kokybės užtikrinimo reikalavimų;

11.20. pranešti atsakingoms institucijoms apie išaiškintas ūmines infekcines ligas, apsinuodijimus toksinėmis medžiagomis, higienos ir epidemiologijos režimo pažeidimus, nepageidaujamas vaistų sukeltas reakcijas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

11.21. atlikti kitas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytas pareigas.

VII SKYRIUS
KOMPETENCIJA

12. Klinikinės toksikologijos gydytojo profesinę kompetenciją sudaro žinios, gebėjimai ir įgūdžiai, kuriuos jis įgyja baigęs klinikinės toksikologijos gydytojo profesinę kvalifikaciją suteikiančias studijas bei nuolat tobulindamas profesinę kvalifikaciją, atsižvelgdamas į nuolatinę medicinos mokslo ir praktikos pažangą.

13. Klinikinės toksikologijos gydytojas turi žinoti:

13.1. sveikatos priežiūros ir socialinės pagalbos organizavimo pagrindus;

13.2. sveikatos teisės pagrindus;

13.3. darbo su dokumentais ir raštvedybos pagrindus;

13.4. pagrindinius sveikatos priežiūros rodiklius;

13.5. pagrindinius sveikatos draudimo principus ir rūšis;

13.6. naudojimosi informacinėmis duomenų bazėmis būdus;

13.7. medicinos etikos ir deontologijos pagrindus.

14. Klinikinės toksikologijos gydytojas turi išmanyti:

14.1. klinikinės toksikologijos ir kitų asmens sveikatos priežiūros paslaugų organizavimo principus;

14.2. darbų saugos reikalavimus dirbant su pacientais savo darbo vietoje;

14.3. ligų etiologiją, patogenezę, simptomatiką bei diagnostikos, intervencinio ir operacinio gydymo principus ir indikacijas, kontraindikacijas, profilaktikos ir medicininės reabilitacijos principus pagal nustatytą kompetenciją;

14.4. apsinuodijimams gydyti taikomus įvairius diagnostikos ir gydymo metodus, jų indikacijas, kontraindikacijas ir komplikacijas:

14.4.1. nuodų pašalinimo iš organizmo ir ekstrakorporinės detoksikacijos metodus, indikacijas, kontraindikacijas, komplikacijas;

14.4.2. infuzinės ir transfuzinės terapijos principus, metodus, indikacijas, kontraindikacijas, komplikacijas;

14.4.3. enterinės ir parenterinės mitybos principus;

14.4.4. vandens, elektrolitų, šarmų ir rūgščių pusiausvyros palaikymo principus;

14.4.5. antibakterinės terapijos principus;

14.5. skiriamų vaistinių preparatų veikimą, jų šalutinį poveikį, sukeliamas komplikacijas;

14.6. hospitalinę infekciją, jos kontrolės ir prevencijos principus;

14.7. ūminius psichikos ir elgesio sutrikimus vartojant psichoaktyviąsias medžiagas, psichoaktyviųjų medžiagų sukeltų priklausomybių diagnostiką ir gydymą;

14.8. suicidologijos pagrindus.

15. Klinikinės toksikologijos gydytojas pagal savo kompetenciją turi mokėti (kodai pagal Tarptautinės statistinės ligų ir sveikatos sutrikimų klasifikacijos dešimtąjį pataisytą ir papildytą leidimą „Sisteminis ligų sąrašas“ (Australijos modifikacija, TLK-10-AM):

15.1. nustatyti narkotikų paketus virškinimo trakte (T18) ir lyties organuose (T19), atitinkamai stebėti pacientus;

15.2. suteikti pirmąją medicinos pagalbą pacientams, patyrusiems cheminius nudegimus (T20–T31), bei diagnozuoti ir gydyti cheminių nudegimų sistemines komplikacijas;

15.3. įtarti, diagnozuoti ir gydyti šiuos ūminius ir lėtinius apsinuodijimus narkotikais, vaistais ir biologinėmis medžiagomis ir jų komplikacijas:

15.3.1. apsinuodijimus sisteminiais antibiotikais (T36);

15.3.2. apsinuodijimus kitais priešinfekciniais ir antiparazitiniais vaistais (T37);

15.3.3. apsinuodijimus hormonais ir jų sintetiniais pakaitalais bei antagonistais, neklasifikuojamais kitur (T38);

15.3.4. apsinuodijimus neopioidiniais analgetikais, antipiretikais ir antireumatiniais vaistais (T39);

15.3.5. apsinuodijimus opioidais ir psichodisleptikais (haliucinogenais) (T40);

15.3.6. apsinuodijimus anestetikais ir medicininėmis dujomis (T41);

15.3.7. apsinuodijimus antiepilepsiniais, raminamaisiais, migdomaisiais vaistais ir vaistais nuo Parkinsono (Parkinson) ligos (T42);

15.3.8. apsinuodijimus psichotropiniais vaistais, neklasifikuojamais kitur (T43);

15.3.9. apsinuodijimus vaistais, veikiančiais vegetacinę (autonominę) nervų sistemą (T44);

15.3.10. apsinuodijimus sisteminiais ir hematologiniais preparatais, neklasifikuojamais kitur (T45);

15.3.11. apsinuodijimus preparatais, veikiančiais širdies ir kraujagyslių sistemą (T46);

15.3.12. apsinuodijimus preparatais, veikiančiais virškinimo sistemą (T47);

15.3.13. apsinuodijimus preparatais, veikiančiais lygiuosius ir skeleto raumenis bei kvėpavimo sistemą (T48);

15.3.14. apsinuodijimus vietiškai vartojamais preparatais, veikiančiais odą ir gleivines, taip pat preparatais, vartojamais oftalmologijoje, otorinolaringologijoje ir odontologijoje (T49);

15.3.15. apsinuodijimus diuretikais ir kitais nepatikslintais vaistais, preparatais ir biologinėmis medžiagomis (T50.0–T50.8);

15.4. įtarti, diagnozuoti ir gydyti šių nemedicininės paskirties medžiagų toksinį poveikį ir jo komplikacijas:

15.4.1. alkoholio toksinį poveikį (T51);

15.4.2. organinių tirpiklių toksinį poveikį (T52);

15.4.3. halogenų darinių ir alifatinių bei aromatinių angliavandenilių toksinį poveikį (T53);

15.4.4. korozinių medžiagų toksinį poveikį (T54);

15.4.5. muilų ir detergentų toksinį poveikį (T55);

15.4.6. metalų toksinį poveikį (T56);

15.4.7. kitų neorganinių junginių toksinį poveikį (T57);

15.4.8. anglies monoksido toksinį poveikį (T58);

15.4.9. neorganinių dujų, dūmų ir garų poveikį (T59);

15.4.10. pesticidų toksinį poveikį (T60);

15.4.11. suvalgytų nuodingų jūros produktų poveikį (T61);

15.4.12. kitų suvalgytų nuodingų medžiagų toksinį poveikį (T62);

15.4.13. kontaktų su nuodingais gyvūnais toksinį poveikį (T63);

15.4.14. maisto, užteršto aflatoksinais ir kitais mikotoksinais, toksinį poveikį (T64);

15.4.15. kitų ir nepatikslintų medžiagų toksinį poveikį (T65.0–T65.8);

15.5. stebėti ir gydyti:

15.5.1. apsinuodijimus kitais nepatikslintais vaistais, preparatais ir biologinėmis medžiagomis (T50.9);

15.5.2. nepatikslintų medžiagų toksinį poveikį (T65.9);

15.5.3. įtariamą prarytos medžiagos toksinį poveikį (Z03.6);

15.6. diagnozuoti ir gydyti kitų ir nepatikslintų išorinių poveikių padarinius, tam tikras ankstyvas traumos komplikacijas bei gydymo komplikacijas:

15.6.1. hipotermiją (T68);
15.6.2. anafilaksinį šoką dėl nepageidaujamos reakcijos į maistą (T78.0);
15.6.3. anafilaksinį šoką, nepatikslintą (T78.2);
15.6.4. trauminę anuriją (T79.5);
15.6.5. trauminę raumens išemiją (T79.6);
15.6.6. infekcijas po infuzijos, transfuzijos ir gydomosios injekcijos (T80.2);
15.6.7. serumo sukeltą anafilaksinį šoką (T80.5);
15.6.8. kitas reakcijas į serumą (T80.6);
15.6.9. šoką per procedūrą ar dėl procedūros, neklasifikuojamą kitur (T81.1);
15.6.10. mechaninę komplikaciją dėl dializės kraujagyslės kateterio (T82.4);
15.6.11. anafilaksinį šoką dėl tinkamai vartojamo tinkamo preparato nepageidaujamo poveikio (T88.6);
15.7. diagnozuoti apsinuodijimų ir toksinio poveikio padarinius:
15.7.1. apsinuodijimų narkotikais, vaistais ir biologinėmis medžiagomis padarinius (T96);
15.7.2. nemedicininės paskirties medžiagų toksinio poveikio padarinius (T97).
16. Klinikinės toksikologijos gydytojas turi gebėti:
16.1. analizuoti specifinius klinikinius duomenis, įvertinti ir interpretuoti laboratorinių, skubiais testais atliekamų bei instrumentinių tyrimų rezultatus ir toksikologinio ištyrimo rezultatus;
16.2. taikyti trumpalaikę ir ilgalaikę oksigenoterapiją;
16.3. atlikti manipuliacijas, užtikrinančias kvėpavimo takų praeinamumą bei kvėpavimą:
16.4. atlikti širdies defibriliaciją (esant indikacijoms);
16.5. atlikti centrinio veninio spaudimo matavimą;
16.6. zonduoti ir plauti skrandį;
16.7. atlikti pulsoksimetriją;
16.8. atlikti digitalinį tiesiosios žarnos tyrimą dėl kraujavimo į virškinamąjį kanalą;
16.9. parengti pacientą radiologiniam tyrimui;
16.10. vertinti radiologinių tyrimų duomenis;
16.11. atlikti ultragarsinį kraujagyslių ištyrimą prieš numatomą venos punkciją;
16.12. atlikti centrinės venos punkciją ir kateterizaciją;
16.13. Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka taikyti ekstrakorporinės detoksikacijos metodus apsinuodijimams ir jų komplikacijoms gydyti:
16.13.1. atlikti dializes ir užtikrinti priežiūrą jas atliekant (Z49);
16.13.2. atlikti hemosorbciją ir plazmosorbciją;
16.13.3. atlikti gydomąsias aferezes;
16.13.4. kombinuotus ekstrakorporinės detoksikacijos metodus.
17. Klinikinės toksikologijos gydytojas, baigęs Vilniaus universiteto Medicinos fakultete ar Lietuvos sveikatos mokslų universitete su Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija suderintą ne mažiau kaip 36 val. profesinės kvalifikacijos tobulinimosi programą „Psichoaktyvių medžiagų sukeltų fizinės priklausomybės ir ūminių abstinencijos būklių gydymas“, prireikus diagnozuoja ir gydo psichoaktyvių medžiagų sukeltas fizinės priklausomybės ir ūminių abstinencijų būkles.
18. Klinikinės toksikologijos gydytojas, baigęs Vilniaus universiteto Medicinos fakultete ar Lietuvos sveikatos mokslų universitete su Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija suderintą ne mažiau kaip 36 val. profesinės kvalifikacijos tobulinimosi programą „Bazinis kovinių nuodingųjų medžiagų medicinos kursas“, prireikus diagnozuoja ir gydo kovinių nuodingųjų medžiagų, galinčių sukelti masinius apsinuodijimus, toksinį poveikį ir šalina jo padarinius.

VIII SKYRIUS
ATSAKOMYBĖ

19. Klinikinės toksikologijos gydytojas už padarytas klaidas, aplaidumą, netinkamą jam priskirtų funkcijų atlikimą ar bioetikos reikalavimų pažeidimą, taip pat už pareigų viršijimą atsako Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

_____